

De ziende – J.J. Cremer

Gedicht geschreven in februari 1859.

Handschrift in de Koninklijke bibliotheek 4 fol.

1e druk in: Vergeet mij niet: muzen Almanak voor 1860. Amsterdam: J.H. Laarman, 1860. p. 140-143.

2e druk in: Een Betuwsch klaverblad. Gedichtjes. Schiedam : H. A. M. Roelants, 1863. p. 1-10.

3e druk in: Gedichtjes. Amsterdam :G.L. Funke, 1874. Bevat: De ziende

4e druk in: Het orgel : gedichtjes, gelegenheidsstukken. - Amsterdam : Noothoven van Goor, 1881. Romantische werken no. 14. p. 250-252

5e druk in: Gedichtjes. Arnhem - Nijmegen : Gebr. E. G. & M. Cohen, 1883. p. 38-42.

6e druk in: Gedichtjes. Arnhem - Nijmegen : Gebr. E. G. & M. Cohen, 1888. 3e druk.

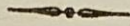
7e druk in: Emma Berthold en Boer en edelman. Leiden: A.W. Sijthoff, ca. 1890. 2e druk. p. 260-262. Vijftig-cents-editie, no. 23.

DE ZIENDE.

(Over-Betuwsche tongval.)

DOOR

J. J. CREMER.

Ik bin moar 'n errebeidsjongen,
Meesttieds met geen cent in de' zak;
Geen ouwers, geen bruur of geen zuster,
Verrechtig! nog korts, ook geen dak.

Ik bin moar 'n schrumpelig kerlje,
Ze zeggen, as pompwoater schroal;
Pokdoalig, en lillik van tronie,
Kleedoasie — zoo'n klein bietje koal!

Ik bin moar 'n errebeidsjongen,
'k Dien Hannis, den boer, op zien land;
Boer Hannis die geeft 'r de kost veur;
— Boer Hannis... hèt schoon zien verstand! —

Boer Hannis! Wa'n mins tegen ikke,
Hie: 'n os, ik: 'n mug en niks meer;
Heel riek, joa, schatriek mot ie wêzen,
Hie zit wel 'n duumdik in 't smeer.

Boer Hannis! mins! mins! wat 'n hofsteê,
Wat bargaen vol heui, en wat vee!
Wa'n land! en wa'n korn op oe zolder,
En 't mot — as ie starft — moar in twee.

Boer Hannis wat hei'j toch van alles!
Moar — wa'k 'r nog 't mooiste van viend;
— 'k Wor altied zoo roarig en olik! —
Boer Hannis, 't is Mieken, oe kiend.

Mooi Mieke! wa'n doessig poar eugskes
Wa'n stemmeke zuut in oe mond;
Niet een geet zoo helder en proper,
Al zuuk ie de Bêtuw ook rond.

Mooi Mieken! och, loa'k 'r van zwiegen,
Ge vreit'r niks preutsig of stief;
En stêk ie soms 't munje noar veuren,
Dan bi'j as'n engelje lief!

Dan kiek ie zoo minnig en oarig,
 En lach ie in 't vrolik verschie,et,
 Dan roep ie: „Gelukkig za'k vezen
 Met Kobus...”

Nee, ikke heit Piet.

Ik bin moar 'n errebeidsjongen,
 En lillik en moager en koal;
 En Hannis, boer Hannis de dikke,
 Hèt alles, nog meer as rejoal.

En vraag ie of ik hum benije
 Zien hofsteë en landes misschien...?
 Och, nee, as Gods zunneken opgeet
 Dan mag ik, as hij: alles ZIEN.

Ik zie dan de hoeve en de bargaen,
 En 't vee, dat zich dik vrêt in 't land;
 De perds — flinke ruins! — veur de woagen
 In 't tuug; alles kloar as 'n brand!

Ik zie gunds, hoe Teunis de schêper,
 De schoap' op de diekhelling huut,
 En hoe — rondum Hannis' priëelke,
 Hèt rood kamperfunlieke bluit.

Ik zie — en ik kan 'et en mag 'et —
 Mooi Mieke, met bloozend geloat,
 Gunds, lochtig, oan 't karnen van 'tjing - 't jong;
 En 't vutje dat tript op de moat.

Boer Hannis, da's alles ou hebben,
 Ou ALLES! geen voetgronds veur mien!
 Moar — wa'k 'r van heb, kiek, dat heb ik:
 Ik kan 'et — met kloar oogen ZIEN.

En Mieke — nou zit ze in 't priëelke,
 En Kobus zit vlak oan hoar zied';
 En ikke, ik stoai hier in 't duuster:
 Ze kussen en — kibbelen niet.

En Kobus hie zeit: „Mieke, liefste,
 Ge wordt gaauw gelukkig met mien!”
 En ikke — ik bid van den Hemel:
 Da 'k ze altied gelukkig mag ZIEN.

Ik bin moar 'n errebeidsjongen,
 Ze zeggen as pompwoater schroal;
 Moar — wát mien ontbrêkt ook in 't lèven,
 Mien OOGEN die hebben 't REJOAL.

667445

VERGEET MIJ NIET.

MUZEN-ALMANAK

VOOR

1860.

AMSTERDAM.

J. H. Laarman.

VW 109 A VLO 67

Mijn welken
H. Ferguson
Dorothea.

Mijn welken Heer!

Mijn vriendelijke dankzeggende voor
het exemplaar v. D. D. en v. maakt
ik u tevens berichten, dat ik mij te
meinig dichtes in gebonden stijl reken
om onder hen in uw tweede deel te wa-
den geteld. De Hooggeleerde versent
laar zal mij taastemmen dat ik mij
~~ziet~~, bevoorrecht in de geleerden ~~de~~ Nieuw
landsche dancers van Scharen; nuyt 218
en ik er ontuschen, om den of gend rede
op geteld zij. — ik ben dan genuk niet on-
melly om u een paar liedje te opnem
aant mijns: De Liendes in den Overb.
Lingraal. Verget my niet 1860. Engelenmarkt
huwra 1853.

Daar - wat mij betreft, ik acht het
beten om de heeren van de liet door mij
mede verschijning niet boos te maken.

Met de meeste hoogachtting raem ik
Dorthea
2 Dec 60. mijn welken W. D. C. Cremes

Laatst bijgewerkt: 14 januari 2019

www.jacobcremer.nl